

Министерство образования Республики Беларусь

Учреждение образования
«Белорусский государственный педагогический университет
имени Максима Танка»

**СТУДЕНЧЕСКАЯ НАУКА
КАК ФАКТОР ЛИЧНОСТНОГО
И ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ
БУДУЩЕГО СПЕЦИАЛИСТА**

Материалы
VII студенческой научно-практической конференции

г. Минск, 29 апреля 2011 г.

Минск 2011

поддержка массового политического движения использовались тоталитарным режимом для мобилизации радикальных аспектов массовой политической культуры и трансформации массового политического движения в основу тоталитарного государства. Образование массовых политических движений и столь разрушительное влияние пропаганды являются результатом закономерного развития индустриального общества, которое отчуждает человека от самого себя, превращая его в бездушный придаток машины. Философ-традиционалист Юлиус Эвола подчёркивает: «Тоталитаризм, оказывающий сопротивление индивидуализму и социальному атомизму, роковым образом доводит до конца работу по разрушению тех «органичных» останков, которые ещё сохраняются в обществе: качества гармоничных форм, каст и классов, ценностей личности, подлинной свободы, мужественной и ответственной инициативы, героических ценностей» [4, с. 60].

Активизация массовой ментальности при помощи пропаганды открывает тоталитарным партиям дорогу к власти. Фанатичная поддержка масс является ключевой опорой массового политического движения. Масса, идущая под руководством харизматического лидера на бой с врагами, убеждена, что любая победа движения – ее победа, а власть лидера ее власть. Конечным продуктом тоталитарной пропаганды является массовый человек, индивид, отделённый от своих корней, отъединённый от людей и подверженный массовым психическим эпидемиям, наиболее характерным и ядовитым проявлением которых служат массовые политические движения.

Литература

1. Канетти, Э. Монстр власти / Элиас Канетти, Серж Московичи. – М.: Алгоритм, 2009. – 240 с.
2. Гейден, К. Путь НСДАП. Фюрер и его партия / Конрад Гейден – М.: Яуза, Эксмо, 2004. – 574 с.
3. Моссе, Дж. Нацизм и культура. Идеология и культура национал-социализма / Дж. Моссе. – М.: ЗАО Центрполиграф, 2010. – 446 с.
4. Эвола, Ю. Люди и руины. Критика фашизма: взгляд справа / Юлиус Эвола. пер. с исп. В.В. Ванюшкиной. – М.: АСТ ХРАНИТЕЛЬ, 2007. – 445 с.

Асноўныя напрамкі дзейнасці землеўпарадкавальных камісій у перыяд правядзення Сталыпінскай аграрнай рэформы

К.Ю. Тарановіч, IV курс

Навуковы кіраўнік – А.П. Жытко, д-р гіст. навук, праф.

Губернскія і павятовыя землеўпарадкавальныя камісіі былі заснаваны паводле ўказа Мікалая II ад 4 сакавіка 1906 г. у мэтах садзейнічання пры пакупцы зямель і дапамогі беззямельным і малазямельным сялянам пры іх перасяленні на свабодныя дзяржаўныя землі ў іншыя губерні і ў азіяцкую частку Расійскай імперыі. Агульнае кіраванне напрамкамі дзейнасці адзначаных арганізацый сканцэнтравалася ў Камітэце па землеўпарадкавальных справах, які быў створаны пры Галоўным упраўленні землеўпарадкавання і земляробства. У абавязкі землеўпарадкавальных камісій таксама ўваходзіла садзейнічання

насельніцтву ў скасаванні недахопаў, якія існавалі ў землеўладанні і землекарыстанні згодна з асаблівасцямі зямельных умоў кожнай мясцовасці. Аб'яднаўшы ў арганізаваных камісіях дзяржаўных чыноўнікаў і грамадскіх дзеячаў, а таксама прадстаўнікоў ад сельскага насельніцтва, улады планавалі, што сумеснымі намаганнямі будучы паступова задаволены патрэбы сельскага насельніцтва ў зямлі пры захоўванні законавых правоў прыватных уладальнікаў [1, с. 199–201].

На першым этапе сваёй працы землеўпарадкавальныя камісіі збіралі інфармацыю аб памерах надзельных уладанняў і зямельных патрэбах мясцовага насельніцтва. Пры гэтым камісіі зыходзілі не толькі з памераў землеўладання, але і з месцазнаходжання надзелаў, з існуючых парадкаў землекарыстання, з прадукцыйнасці ўгоддзяў і ступені забяспечанасці насельніцтва іншымі заробкамі [2, л. 1].

Згодна з абавязкамі, землеўпарадкавальныя камісіі прымалі ўдзел у справах аб пакупцы Сялянскім банкам для аграрных мэт прыватных маёнткаў за свой кошт і аб самастойнай пакупцы сялянамі зямель ад уладальнікаў пры пасрэдніцтве банка. У адносінах да маёнткаў, якія набываў Сялянскі банк за свой кошт, землеўпарадкавальныя камісіі ўдзельнічалі ў вырашэнні ўсіх пытанняў аб мэтазгоднасці прапанаваных банкам маёнткаў для землеўпарадкавальных мэт, аказвалі дапамогу ў выяўленні сапраўднай каштоўнасці набытаемых маёнткаў. Павятовыя камісіі давалі заключэнне аб неабходнасці набыцця прапанаваных маёнткаў, і ў выпадку прызнання патрэбы ў ім для мясцовага насельніцтва, пасведчалі аб тым, якія сяляне жадаюць набыць наяўную зямлю [2, л. 2].

У адносінах да дзяржаўных зямель павятовыя камісіі вызначалі, якія з іх могуць быць вылучаны для продажу сялянам. Пасля выяўлення прадаваемай дзяржаўнай зямлі, камісіі вырашалі, што з гэтага неабходна пакінуць для забеспячэння патрэб мясцовых сялян і што магчыма прадставіць сялянам іншых паветаў і губерняў [2, л. 4]. Дзяржаўныя землі, не прададзеныя сялянам, прапаноўваліся павятовымі камісіямі да здачы ў арэнду [2, л. 5].

Землеўпарадкавальныя камісіі аказвалі дапамогу сялянам у паляпшэнні форм землекарыстання: для больш зручнага гаспадарання яны раздзялялі землі паміж сялянскімі дварамі, а таксама паміж часткамі сяленняў, вылучалі аддзеленыя надзелы пад выселкі, перадавалі надзелы з абшчынай зямлі ў маёмасць асобных уласнікаў, вырашалі пытанні па развярстанні цераспалосіцы падворна-падчынных зямель, займаліся перадаземам абшчынных земляў у мэтах пераходу на шматпольнай гаспадаркі [2, л. 7–8].

Для развярстання цераспалоснай надзельнай зямлі з прылягаючымі ўладаннямі і аб'ектамі агульнага карыстання сялян і прыватных уладальнікаў, павятовыя камісіі, па жаданні аднаго з бакоў, прымалі на сябе пасрэдніцтва паміж бакамі і аказвалі ім магчымую дапамогу для распрацоўкі ўсіх падрабязнасцей і умоў развярстання [2, л. 9].

На аснове звестак аб гаспадарчым становішчы сялян, павятовыя землеўпарадкавальныя камісіі выяўлялі неабходнасць прадстаўнікоў мясцовага насельніцтва да перасялення на дзяржаўныя землі ў межах азіяцкай часткі Расіі. Камісіі інфармавалі сельскае насельніцтва аб умовах перасялення, наяўнасці свабодных зямельных надзелаў, дапамагалі ў атрыманні пасведчанняў на больш

танны праезд па чыгунках для хадакоў і іх сем'яў, паведамлялі аб высвабоджэнні на пэўны тэрмін ад воінскай павіннасці, дзяржаўных і земскіх падаткаў, аб выдачы пазык на ўладкаванне на новым месцы, аказвалі пасрэдніцкія паслугі па продажы зямлі і іншай маёмасці [2, л. 6].

Такім чынам, дзейнасць землеўпарадкавальных камісій па вырашэнні аграрнага пытання ў Расійскай імперыі мела некалькі кірункаў, якія павінны былі садзейнічаць паліпшэнню становішча сялянскіх гаспадарак. Зыходзячы з актуальных зямельных патрэб сялянскага насельніцтва, землеўпарадкавальныя камісіі актыўна ўдзельнічалі ў мабілізацыі наяўнай зямельнай уласнасці Расійскай імперыі, праводзілі аперацыі па размежаванні надзелаў для забеспячэння зручнага землекарыстання, прымалі ўдзел у ліквідацыі цараспалосіцы, арганізавалі дапамогу сялянам у ходзе перасяленняў на свабодныя землі. Функцыі і паўнамоцтвы, якімі надзяляліся землеўпарадкавальныя камісіі для рэалізацыі аграрных мерапрыемстваў, падкрэсліваюць важную ролю разглядаемых арганізацый у зямельнай палітыцы дзяржаўнай улады і вызначаюць іх вядучую пазіцыю ў аграрных працэсах Расійскай імперыі ў пэўны гістарычны перыяд.

Літаратура

1. Полное собрание законов Российской империи. – СПб., 1909. – Отд. I. – Т. 26. – № 27 478.
2. Нацыянальны гістарычны архіў Беларусі. – Фонд 2611. – Воп. 1. – Спр. 1.

Высокотехнологичные парки и их роль в развитии экономики

*Л.Н. Тиханович, ГУО «Гимназия №174 г. Минска»
Научный руководитель – Л.Л. Пешкур, преподаватель*

Успешно развивая экономику знаний индийские программисты на экспорт программного обеспечения зарабатывают не менее \$3 млрд в год, Сингапур – до \$160 млрд. Успешно развивается экономика знаний в США. Одним из факторов этих достижений лежит создание и успешное функционирование высокотехнологичных центров [2, с. 35].

Важнейшим фактором на пути к экономическому успеху США стало создание в 30-е гг. XX в. крупнейшего научного центра – «Силиконовой долины». Именно так называют в США территорию штата Калифорния, где сосредоточено около половины всего научно-технического потенциала страны в области электроники и вычислительной техники. Во многих языках впоследствии выражение «Кремниевая (Силиконовая) долина» стало нарицательным. Часто оно применяется при описании других высокотехнологичных технопарков [8].

Результатом интеллектуальной деятельности сотрудников Силиконовой долины является продукция всемирно известных компаний, таких как Microsoft, Siemens, Sony, Asus, Intel, Google.

Примером самого удачного копирования успеха Кремниевой долины, можно назвать Китай, что стало важнейшим фактором экономического процветания Китая, экономика которого выходит на второе место в мире после США.

Примерами удачного копирования американского опыта являются: Китай, Япония, на постсоветском пространстве Казахстан, Республика Беларусь.

Президент Республики Беларусь А.Г. Лукашенко в своём Послании белорусскому народу и Национальному собранию Республики Беларусь в апреле 2007 г. отмечал: «Путь у нас только один – ускоренный переход к экономике инновационной, наукоёмкой, ресурсосберегающей конкурентоспособной на мировом рынке, поэтому приоритетом нынешней политики определено формирование «экономики знаний» [5, с. 17].

В Государственной программе инновационного развития Республики Беларусь на 2007–2010 гг. значительная роль отводится созданию в Беларуси Парка высоких технологий, как одного из слагаемых успешной реализации программы.

Основной целью инновационной деятельности Парка высоких технологий является обеспечение проведения разработок и внедрение современных технологий в промышленных и иных организациях страны, содействие созданию и развитию производств, основанных на новых и высоких технологиях, повышению конкурентоспособности отраслей экономики Республики Беларусь. В основу создания ПВТ Беларуси был положен опыт таких стран как США, Малайзия, Финляндия, Ирландия, Сингапур, Индия [5, с. 24].

80 % программного продукта ПВТ продаётся за рубеж и только 20 % реализуется на внутреннем рынке, в 2010 г. среди потребителей белорусского программного обеспечения, разработанного в ПВТ, были «Пежо», «Гойота», «Мицубиси», «Бритиш Петролеум», «Дойче Банк», «Кока-Кола», «Проктер энд Гэмбл», «Самсунг», «Сименс», «НХЛ» и другие всемирно известные корпорации [7].

В настоящее время на экспорт из Беларуси ежегодно поставляется информационного продукта на сумму около \$200 млн, что является одним из путей достижения положительного сальдо во внешней торговле и средством привлечения зарубежных инвестиций. За пятилетку выпуск инновационной продукции увеличился более чем в 4 раза. Результатом внедрения инновационных технологий в нашей стране стали значительные экономические достижения в области автомобилестроения, тракторостроения, микроэлектроники, создано 185 новых предприятий, 320 кардинально модернизированных [7].

Потребителями программной продукции ПВТ на внутреннем рынке в разной степени являются 173 новых предприятий 274 новых производства с освоением новых и высоких технологий. Основными потребителями являются: «МТЗ», «Беларусьнефть», «БелАЗ», «Белукоммунмаш», 85 % банков и страховые компании. При участии резидентов ПВТ РБ создана программа «Электронная Беларусь» с целью формирования единого порядка сбора, обработки, накопления информации о различных сторонах экономической, социальной, политической и духовной жизни белорусского общества, мониторинга рынка [7].

Компаниями-резидентами ПВТ РБ «ЭПАМ Системз» и «ОмегаСофтер» совместно с НАН РБ на основе материалов представленных 25 ведущими промышленными предприятиями страны была разработана Концепция государственной научно-технической программы «Электронное управление ресурсами предприятия» на 2010–2015 (ГНТП «CALIS-ERP-технологии»), которая позволит